

VIURE SOBREVUIRE

Vivim o sobrevivim?
Vivim en un món buit
On els dies per oblidar
Ens impedeixen estimar
Un món marcat per la rutina,
Pel guió
I per la monotonia
Que fa que el nostre cor
S'aturi cada dia.
Desperta't...
Obre els ulls
Mira al teu voltant
Veuràs un món fred i distant
On les agulles del rellotge van passant
Atura el pas per un moment
I observa
Observa com el vent et va consumint
mentalment
Som nosaltres o ens defineix allò pel que ens
hem preocupat?
Per què preocupar-te
Per aquella mirada
Per aquell pensament
Per aquella opinió?
Preocupa't
Preocupa't d'amb qui t'estàs convertint
I de com estàs sobrevivint
Tots voldríem trencar el nostre capoll per
acabar sent papallona
I perdre'ns pel món una estona
Convertir-nos en un avió
Creuar el cel sense direcció
I fugir de la nostre perdició
Vivim encadenats a un rellotge violent,
corrents cap al no-res, sense viure el present.
Porto manilles fredes clavades a la pell,
cadenes invisibles que m'arrosseguen amb ell.
Però avui trenco els barrots d'aquest destí
marcat,
per no viuré agenollat davant del temps
malvat.
Així, si ens convertim en ales dins la nit,
deixarem enrere el temps que ens ha consumit.
I lluny de les manilles, del dolor i la pressió,
Trobaré, en el silenci, la meva salvació.

Pol Del Pozo Juncosa (Sant Josep)

Il·lustradora Berta Artigal